

Sygn. akt I C 2105/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lipca 2018r.

Sąd Rejonowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodnicząca: SSR Joanna Kończyk

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Aneta Jaśkiewicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 lipca 2018 r. w S. sprawy

z powództwa A. B.

przeciwko G. K. (K.)

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego G. K. na rzecz powódki A. B. kwotę 4.637,34 zł (cztery tysiące sześćset trzydzieści siedem złotych 34/100) wraz z odsetkami ustawowymi za okres od dnia 30.10.2015 r. do dnia 31.12.2015 r. i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 01.01.2016 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego G. K. na rzecz powódki A. B. kwotę 2317 zł (dwa tysiące trzysta siedemnaście złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu,

III. nakazuje ściągnąć od pozwanego G. K. na rzecz Skarbu Państwa-Sądu Rejonowego w Słupsku kwotę 2197,16 zł (dwa tysiące sto dziewięćdziesiąt siedem złotych 16/100) tytułem nieuiszczonych wydatków na koszty dowodu z opinii biegłego.

Sygn. akt I C 2105/16

UZASADNIENIE

Powódka A. B., reprezentowana przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego, wniosła o zasądzenie od pozwanego G. K., prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) kwoty 4.637,34 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 30.10.2015 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie na rzecz powódki od pozwanego zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniając żądanie pełnomocnik powódki wskazał, że w dniu 16.01.2015 r. powódka zawarła z pozwanym w ramach prowadzonej przez niego działalności gospodarczej umowę o roboty budowlane polegające na wykonaniu montażu dachu na budynku mieszkalnym w B. z materiałów dostarczonych przez Wykonawcę. Pozwany nie wywiązał się ze swojego zobowiązania w sposób należyty, co znajduje potwierdzenie w protokole odbioru z dnia 11.03.2015 r. Pismem z dnia 26.03.2015 r. powódka wezwała pozwanego do wykonania naprawy wskazanych usterek oraz poinformowała, że w przypadku nieusunięcia wad i usterek w terminie wyznaczonym na ich usunięcie pozwany zostanie obciążony kosztami usunięcia usterek wykonanych przez osobę trzecią. Pozwany do dziś nie usunął usterek do których został wezwany mimo uznania swojej odpowiedzialności w piśmie z dnia 07.04.2015 r. Powódka zleciła wykonanie kosztorysu usunięcia usterek, a następnie pismem z dnia 21.10.2015 r. wezwała pozwanego do dobrowolnego uregulowania zadłużenia, do czego pozwany się nie ustosunkował.

Nakazem zapłaty z dnia 30.05.2016 r., sygn. I Nc 71/16, wydanym w postępowaniu upominawczym uproszczonym referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Słupsku orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwany G. K. zaskarżył w/w nakaz zapłaty sprzeciwem w całości. Pełnomocnik pozwanego w osobie radcy prawnego podniósł zarzut bezzasadności powództwa. Pozwany przyznał, że strony łączyła umowa montażu pokrycia dachu. Pozwany bezpośrednio nie wykonywał prac wynikających z zawartej umowy, tylko zlecił je swojemu podwykonawcy. Pozwany wskazał, że twierdzenia powódki, jakoby nie wywiązał się ze swojego zobowiązania w zakresie w jakim wskazała powódka, są nieprawdziwe. Pozwany przyznał, że dachówka była pęknięta, ale pęknięcie dotyczyło jednego fragmentu. W podbitce wystawały gwoździe, ale były to dwie lub trzy sztuki. Pozwany zaprzecza twierdzeniom powódki co do pozostałych opisywanych przez nią wad. Deska okapowa została wykonana zgodnie z wolą powódki oraz z dostarczonych przez nią materiałów. Analogiczne uwagi dotyczą zarzutów co do wadliwości styropianu między kominem. Podpisanie przez pozwanego protokołu odbioru w intencji pozwanego dotyczyło tylko przyjęcia ich do wiadomości. Z tej przyczyny pozwany sporządził drugi protokół, w którym zawarł swoje stanowisko. Prace w tym zakresie zostały wykonane na wyraźne zlecenie powódki i w sposób prawidłowy. Nie polega na prawdziwie zarzut braku nabicia deski czołowej na krokiew koszową. Pozwany zaznacza, że powołany przez powódkę kosztorys usunięcia usterek nie ma waloru dowodowego, a wskazane w wydruku koszty są zdaniem pozwanego rażąco wygórowane. Pozwany jest nadal gotowy do usunięcia uznanych przez niego wad w terminie wyznaczonym przez powódkę.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16.01.2015 r. A. B. (zwana w treści umowy Inwestorem) zawarła z G. K., prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą (...) w S. (zwanym w treści umowy Wykonawcą) umowę nr (...), której przedmiotem było wykonanie montażu pokrycia dachu na budynku mieszkalnym w B. dz. nr 64 z materiałów dostarczonych przez Wykonawcę według cen jednostkowych z dołączonego zestawienia. Roboty miały zostać wykonane na podstawie dostarczonej przez Inwestora dokumentacji projektowej. W zakres przedmiotu umowy wchodził: montaż łat i kontrłat, montaż deski czołowej, montaż dachówki ceramicznej, montaż orywnowania, montaż obróbek blacharskich, montaż okien dachowych, przy czym Inwestor zrezygnował z dwóch okien dachowych w zamian za wykonanie wymurowania komina i położenie płytki klinkierowej na kominie. Inwestor zobowiązał się zapewnić środki finansowe na wykonanie pokrycia dachowego zgodnie z § 4 umowy oraz zapewnić na własny koszt energię elektryczną i wodę na placu budowy. Usługi będące przedmiotem umowy miały zostać wykonane w terminie do 02.02.2015 r. do 28.02.2015 r. Wysokość wynagrodzenia strony ustaliły na kwotę 32.399,07 zł, w tym podatek VAT naliczony zgodnie z obowiązującymi przepisami na dzień zawarcia umowy. Zgodnie z § 5 umowy ewentualne zmiany i roboty dodatkowe wynikające z dodatkowych zleceń Inwestora lub zwiększonej lub zmniejszonej powierzchni dachu mogą być przyjęte do wykonania i rozliczone na podstawie aneksu do umowy lub obustronnie podpisanego protokołu konieczności.

bezsporne, a nadto umowa k. 8

G. K. w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej, jako Zlecający, w dniu 02.02.2015 r. zawarł z A. G. prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą Usługi ogólnobudowlane A. G., jako Wykonawcą, umowę zgodnie z którą zlecił Wykonawcy do wykonania pokrycie dachowe w budynku mieszkalnym w B. dz. nr 64, które polegało na montażu membrany, łat i kontrłat, montażu dachówki ceramicznej, montażu orywnowania, montażu okien dachowych.

dowód: umowa k. 32-33

W dniu 11.03.2015 r. strony umowy nr (...) z dnia 16.01.2015 r. dokonały odbioru pokrycia dachowego oraz podpisały protokół odbioru, w którym wskazano, że strony dokonały odbioru z następującymi usterekami: pęknięta dachówka, wystające gwoździe w podbitce, deska okapowa nie wykonana zgodnie ze sztuką budowlaną, styropian między kominem -wymienić na wełnę mineralną, krokiew koszowa-brak nabicia deski czołowej.

dowód: protokół odbioru k. 9,

W dniu 11.03.2015 r. G. K. sporządził sam drugi protokół odbioru w którym wskazał, że zgodnie z protokołem odbioru akceptuje wymianę pękniętej dachówki, usunięcie wystających gwoździ z podbitki, zaś deska okapowa została wykonana z materiału powierzony przez inwestora, który deskę wybrał i zakupił.

dowód: protokół odbioru k. 10

Pismem z dnia 26.03.2015 r. pełnomocnik A. B. wezwał G. K. do niezwłocznego wykonania naprawy pokrycia dachowego na budynku mieszkalnym w B. dz. nr 64 w zakresie wad zgłoszonych w protokole odbioru pokrycia dachowego z dnia 11.03.2015 r. Jednocześnie pełnomocnik powódki wskazał, iż w przypadku nieusunięcia wad i usterek w terminie wyznaczonym na ich usunięcie zostanie G. K. zostanie obciążony kosztami usunięcia usterek wykonanych przez osobę trzecią.

bezsporne, nadto pismo z dnia 26. (...), zpo k. 12

W odpowiedzi na pismo z dnia 26.03.2015 r. pełnomocnik G. K. poinformował pełnomocnika A. B. pismem z dnia 07.04.2015 r., że G. K. akceptuje zgłoszone przez Inwestora żądanie wyłącznie w części prowadzącej się do wymiany pękniętej dachówki i usunięcia wystających gwoździ w podbitce. W pozostałym zakresie roszczenie Inwestora jest bezzasadne i nieusprawiedliwione, gdyż G. K. wykonał przedmiot umowy z dnia 16.01.2015 r. zgodnie z zasadami sztuki budowlanej oraz zaleceniem architekta i Inwestora.

Bezsporne, nadto pismo z dnia 07.04.2015 r. k. 14

A. B. zleciła wykonanie kosztorysu usunięcia wad związanych z wykonaniem pokrycia dachu budynku, z którego wynikało, że koszt ten wynosi 4637,34 zł. Pismem z dnia 21.10.2015 r., doręczonym w dniu 22.10.2015 r. pełnomocnik A. B. wezwał G. K. do zapłaty kwoty 4637,34 zł w terminie 7 dni.

bezsporne, a nadto pismo k. 18, zpo k. 19

Montaż pokrycia dachowego budynku mieszkalnego położonego w B. na działce nr (...) będący przedmiotem umowy zawartej przez A. B. i G. K. został wykonany z następującymi wadami: zakończenie spodu deski okapowej uniemożliwia wykonanie konstrukcji podbitki i podbitki zgodnie z projektem budynku, gdyż powstałaby szczelina ok. 4,5-5 cm, deska okapowa nie została łączona na krokwiach lecz pomiędzy krokwiemi, ułożenie dachówki jest nieregularne, w rynnach znajdują się luźne opadłe łączniki drutowe, niewłaściwie zamontowane między łątami i kontrłątami, pojedyncze pęknięte dachówki, 26 sztuk gwoździ wystających z krokwi, wykonanie izolacji komina ze styropianu zamiast z wełny mineralnej. Koszt usunięcia tych wad wynosi 4.651,08 zł.

dowód: opinia biegłego z zakresu budownictwa W. P. k. 157-234, uzupełniająca opinia biegłego W. P. k. 296-298

A. B. nie zleciła usunięcia wad wykonania przez G. K. przedmiotu umowy z dnia 16.01.2015 r. osobie trzeciej.

Dowód: uzupełniająca opinia biegłego W. P. k. 296-298

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Bezsporne było, że strony łączyła umowa o roboty budowlane polegające na montażu pokrycia dachowego budynku mieszkalnego położonego w B., działka nr (...) z zakresem prac określonym w umowie nr (...) z dnia 16.01.2015. Przedmiotem świadczenia w umowie o roboty budowlane może być także uzgodniony rezultat robót tzw. częściowych. Jak podkreślił Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 12.10.2011 r. (...), „nie ma przeszkód, aby przedmiotem umowy o roboty budowlane było wykonanie nie całego obiektu, lecz jego części”.

Sporny był zakres wad związanych z wykonaniem tej umowy przez pozwanego oraz koszt usunięcia wad.

Norma art. 656 § 1 k.c. stanowi, iż do skutków opóźnienia się przez wykonawcę z rozpoczęciem robót lub wykończeniem obiektu albo wykonywania przez wykonawcę robót w sposób wadliwy lub sprzeczny z umową, do rękojmi za wady wykonanego obiektu, jak również do uprawnienia inwestora do odstąpienia od umowy przed ukończeniem obiektu stosuje się odpowiednio przepisy o umowie o dzieło.

Jak stwierdził Sąd Najwyższy w kolejnym wyroku z dnia 18 kwietnia 2013 r.: „inwestorowi w razie wadliwego wykonania robót budowlanych przysługuje wybór co do sposobu uzyskania rekompensaty od (...) wykonawcy robót budowlanych”. Inwestor może oprzeć swoje roszczenie wyłącznie na przepisach ogólnych o odpowiedzialności kontraktowej (art. 471 k.c.) albo też, nie rezygnując z uprawnień przysługujących mu z rękojmi, dodatkowo dochodzić naprawienia poniesionej szkody. Dokonanie tego wyboru wywołuje określone skutki prawne i procesowe: jeżeli wybrał reżim rękojmi, musi jedynie udowodnić istnienie wady, natomiast jeżeli wybrał reżim odpowiedzialności kontraktowej przewidzianej w art. 471 k.c. musi udowodnić fakt nienależytego wykonania zobowiązania przez inwestora (...), rodzaj i wysokość szkody oraz istnienie normalnego związku przyczynowego między nienależytym wykonaniem zobowiązania a szkodą. W takiej sytuacji bowiem wykonawca (...) nie odpowiada według surowszego reżimu odpowiedzialności za samo istnienie wady, lecz za szkodę wyrządzoną niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem zobowiązania” (III CSK 243/12, LEX nr 1353200).

Zgodnie z art. 561 k.c., który znajduje odpowiednio zastosowanie do umowy o roboty budowlane, na podstawie podwójnego odesłania zawartego w art. 656 k.c., a następnie art. 638 § 1 k.c., jeżeli obiekt ma wadę fizyczną, inwestorowi przysługuje uprawnienia do żądania obniżenia wynagrodzenia lub odstąpienia od umowy. Istotne jest jednak, że wykonawcy przysługuje w tym wypadku kontruprawnienie do niezwłocznego i bez nadmiernych niedogodności dla inwestora usunięcia wady. Wykonawca nie może jednak skorzystać z tego kontruprawnienia, o ile uprzednio nie uczynił zadość obowiązkowi usunięcia wady. Z kolei na podstawie art. 561 k.c. inwestorowi przysługuje uprawnienie do żądania usunięcia wady w rozsądnym czasie bez nadmiernych niedogodności. Wykonawca może odmówić usunięcia wady, jeżeli doprowadzenie obiektu do zgodności z umową jest niemożliwe albo wymagałoby nadmiernych kosztów. W sytuacji gdy inwestorem jest przedsiębiorca, wykonawca może odmówić usunięcia wady także w przypadku, gdy koszty zaspokojenia roszczenia o usunięcie wady przewyższają wysokość wynagrodzenia wykonawcy. Uprawnienie inwestora do odstąpienia od umowy ograniczone zostało jednak wyłącznie do przypadku, gdy wada obiektu jest istotna.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, iż bezspornie pozwany uznał wady wykonanych robót w postaci pękniętej dachówki, wystających gwoździ w podbitce. Co do pozostałych wad pozwany kwestionował ich istnienie, mimo że uprzednio podpisał bez zastrzeżeń protokół odbioru prac. Zdaniem Sądu niewiarygodne są zeznania pozwanego, iż podpisał protokół z intencją, że przyjmuje istnienie wad do wiadomości. W doktrynie przyjmuje się, że protokół odbioru prac stanowi pokwitowanie spełnienia świadczenia i podstawę dokonania rozliczeń stron, stąd niezbędne jest zawarcie w nim ustaleń poczynionych co do jakości wykonanych robót, w tym ewentualny wykaz wszystkich ujawnionych wad wraz z ewentualnymi terminami ich usunięcia lub oświadczeniem inwestora o wyborze innego uprawnienia przysługującego mu z tytułu odpowiedzialności wykonawcy za wady ujawnione przy odbiorze. W ocenie Sądu skoro pozwany nie uczynił żadnej adnotacji na protokole odbioru wad, z której wynikałoby, iż kwestionuje wadliwość wykonanych prac, to w zasadzie uznał istnienie wszystkich wymienionych w protokole z dnia 11.03.2015 r. wad. Wadliwość wykonanych prac potwierdziła również opinia biegłego z zakresu budownictwa W. P., która w ocenie Sądu jest jasna, rzetelna, fachowa i nie zawiera luk ani nieścisłości. Biegły w sposób logiczny i merytoryczny odniósł się także do podniesionych przez strony zastrzeżeń do opinii. Tak, jak podkreślił biegły, dokonał on oceny jedynie prac wynikających z umowy zawartej przez strony. Nieregularność położenia dachówek jest widoczna na dokumentacji fotograficznej sporządzonej przez biegłego. Nie zrozumiałem jest również zarzut pozwanego, że nie było potrzeby stosowania się do zaleceń producenta dachówek gdyż są to „tylko zalecenia”. Skoro łączniki metalowe dachówek zostały zamontowane, zgodnie z zaleceniem producenta pokrycia dachowego, to jakość wykonania tych prac powinna być prawidłowa, a jak wynika z opinii biegłego nie była. Nadto wymurowanie komina było objęte umową łączącą strony, zatem, jak wynikało z opinii biegłego wadliwe było zastosowanie styropianu zamiast wełny mineralnej. Pozwany nie zlecił swojemu podwykonawcy A. G. prac polegających na wymurowaniu

komina, ale okoliczność ta nie zwalniała pozwanego z obowiązku wykonania tych prac na rzecz powódki, bowiem ona nie była stroną umowy zawartej między pozwanym a jego podwykonawcą.

W żaden sposób pozwany nie udowodnił, by wadliwość wykonania deskowania dachu była przyczyną wystąpienia innych wad stwierdzonych w protokole obioru prac z 11.03.2015 r.

Chybiona jest także obrona pozwanego, że deska okapowa została wybrana i zakupiona przez powódkę, co zwalnia go z odpowiedzialności za wadę związaną z wykonaniem jej niezgodnie ze sztuką budowlaną. Postanowienia łączącej strony umowy stanowiły, iż jej przedmiot zostanie wykonany z materiałów dostarczonych przez pozwanego. Pozwany nie powinien więc wykonywać przedmiotu umowy z innych materiałów niż wybrane i dostarczone przez siebie, a jeśli zezwolił na dostarczenie materiału przez powódkę uczynił to na własne ryzyko. Pozwany jest bowiem profesjonalistą i wymagany jest od niego podwyższony standard staranności. Nadto zgodnie z art. 651 k.c. jeżeli dostarczona przez inwestora dokumentacja, teren budowy, maszyny lub urządzenia nie nadają się do prawidłowego wykonania robót albo jeżeli zajdą inne okoliczności, które mogą przeszkodzić prawidłowemu wykonaniu robót, wykonawca powinien niezwłocznie zawiadomić o tym inwestora. Pozwany nie udowodnił, by zawiadomił powódkę, że zakupiona deska okapowa nie nadaje się do zastosowania. Tym samym jest odpowiedzialny za niezgodne ze sztuką budowlaną jej zamontowanie. Sąd dał przy tym wiarę zeznaniom świadka P. B., że wyboru deski okapowej dokonał A. G., podwykonawca pozwanego, a świadek tylko za nią zapłacił, bowiem zeznania tego świadka są szczegółowe, spójne i jasne. Logiczne są również zeznania świadka, że oboje z powódką nie mają fachowej wiedzy i w związku z tym nie dokonywaliby zakupów materiału koniecznych do realizacji umowy z dnia 16.01.2015 r. bez ich wskazania przez wykonawcę. Nadto, jak Sąd stwierdził już wyżej, materiały miały być zgodnie z umową dostarczone przez pozwanego, a więc jeśli pozwalał na ich zakup przez osoby trzecie, to czynił to na własne ryzyko i nie może się teraz zasłaniać tym, że ich wyboru dokonała osoba trzecia. Z kolei zeznania A. G. są niespójne i zawierają sprzeczności, bo z jednej strony świadek zwalniał się z odpowiedzialności za powstałe przy wykonaniu prac wskazując, że wynikają one z materiałów zakupionych przez inwestora (głównie deska okapowa), a z drugiej strony podkreślał, iż w jego ocenie deska okapowa była dobra. Świadek nie potrafił również logicznie wytłumaczyć dlaczego wypełnił szparę między kominami styropianem a nie zgłosił pozwanemu, że konieczny jest zakup wełny mineralnej. Sprzeczne z treścią umowy łączącej strony są zeznania świadka, że zawarł dodatkową umowę z powódką i jej mężem na wymurowanie komina z dodatkowym wynagrodzeniem, gdyż te prace miały zostać wykonane zgodnie z umową łączącą powódkę z pozwanym i wynika to wprost z treści umowy. Przy czym uznać należy, że ocieplenie komina stanowiło część prac polegających na jego wymurowaniu, co znalazło także potwierdzenie w opinii biegłego z zakresu budownictwa W. P.. Zdaniem Sądu wiarygodne są również zeznania powódki, z których wynika, że pozwany potwierdził wadliwość prac, a dopiero gdy jego podwykonawca odmówił ich usunięcia, sporządził drugi protokół odbioru, w którym wskazał, które wady akceptuje. Sąd nie dał wiary zeznaniom pozwanego w zakresie, w jakim były one sprzeczne z treścią dokumentów umowy łączącej strony, umowy o podwykonawstwo i zeznaniami powódki co do przebiegu odbioru prac i stwierdzenia wad ich wykonania. Zeznania pozwanego są również niekonsekwentne, gdyż pozwany wskazywał, że wadliwe zamontowanie deski okapowej wynika z właściwości materiału dostarczonego przez powódkę, a następnie zeznał, że deska jest prawidłowa, ale nastąpił nieprawidłowy montaż, choć uprzednio zeznał, że jej montaż nastąpił zgodnie ze sztuką budowlaną.

W oparciu o wiarygodną opinią biegłego z zakresu budownictwa W. P. Sąd ustalił koszt usunięcia wad prac objętych umową łączącą strony wynosi 4651,08 zł. Pełnomocnik powódki co prawda kwestionował początkowo kosztorys sporządzony przez biegłego wskazując, że biegły powinien przyjąć ceny materiałów i stawki robocizny obowiązujących w IV kwartale 2017 r., nie zaś w II kwartale 2015 r., zgodnie z art. 363 § 2 k.c., który stanowi, iż jeżeli naprawienie szkody ma nastąpić w pieniądzu, wysokość odszkodowania powinna być ustalona według cen z daty ustalenia odszkodowania, chyba że szczególne okoliczności wymagają przyjęcia za podstawę cen istniejących w innej chwili. Sąd zważył jednak, że uzasadnienie pozwu, jak i wnioski dowodowe zgłoszone przez pełnomocnika powódki wskazują, że roszczenie swoje powódka wywiodła z rękojmi, a nie z reżimu odpowiedzialności ex contractu. Skoro tak, to powódce przysługiwało roszczenie określone w art. 637 § 2 k.c. o obniżenie ceny. Jak przyjmuje się w piśmiennictwie, wobec tego, że koszty wykonania zastępczego, do pokrycia których zobowiązany byłby przyjmujący

zamówienie, nie mogą być-bez względu na ich rzeczywistą wysokość-”nadmiernymi kosztami”, to zamawiający może, bez żądania upoważnienia przez sąd do usunięcia wad na koszt przyjmującego zamówieniem wady te usunąć i żądać odpowiedniego obniżenia wynagrodzenia. Obniżenie wynagrodzenia w „odpowiednim stosunku” (art. 637 § 2 zd. pierwsze k.c.) ze względu na wady dzieła, w zasadzie oznacza bowiem obniżenie wynagrodzenia o koszt usunięcia wad, jeżeli nie jest on nadmierny. (por. uwagi do art. 637 k.c. w Komentarz do kodeksu cywilnego. Księga trzecia. Zobowiązania. Tom 2 pod red. Gerarda Bieńka, Warszawa 2003). Tym samym, skoro powódka udowodniła istnienie wad wykonania przedmiotu umowy z dnia 16.01.2015 r., a pozwany wezwany do ich usunięcia dobrowolnie tego nie uczynił w terminie określonym przez powódkę, powódce przysługiwało roszczenie o obniżenie wynagrodzenia zapłaconego pozwanemu odpowiadające kosztowi usunięcia tych wad. Ponieważ wynagrodzenie zostało ustalone w dniu zawarcia umowy, to również ustalenie wysokości obniżenia wynagrodzenia o koszt usunięcia wad musiało nastąpić według cen i kosztów robocizny obowiązujących w dacie zawarcia umowy.

Ponieważ koszt usunięcia wad ustalony w opinii biegłego z zakresu budownictwa przekraczał kwotę dochodzoną pozwem, Sąd w oparciu o art. 656 § 1 k.c. w zw. z art. 637 § 2 k.c. uwzględnił powództwo w całości, o czym orzekł w pkt I sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie drugim wyroku, na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Ponieważ w niniejszej sprawie to pozwany jest stroną przegrywającą, dlatego też zasądzono od niego na rzecz powódki kwotę 2317 zł, w tym 100 zł tytułem opłaty od pozwu, 1000 zł tytułem zaliczki uiszczonej przez powódkę na koszty dowodu z opinii biegłego, 1200 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego ustalonego w oparciu § 2 pkt. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2015, poz. 1804) i 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu Sąd na podstawie art. 113 ust.1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (j.t.Dz.U.2018.300) nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa-Sądu Rejonowego w Słupsku kwotę 2197,16 zł tytułem nieuiszczonych wydatków na koszty przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego, która to kwota została tymczasowo wydatkowana ze środków Skarbu Państwa.